

EN OENIG KRISTEN KYRKA

- frågan om kvinnlig församlingsledning

I dagens samhälle har den kristna kyrkan genomgått betydande förändringar, särskilt i frågor som rör kvinnliga präster och biskopar. Traditionellt har församlingsledningen i den tidiga kyrkan bestått av män, och det saknas tydliga bibeltexter som stödjer förekomsten av kvinnliga präster eller biskopar. För att legitimera dessa förändringar krävs en tolkning av Skriften som sträcker sig bortom det som faktiskt står i den. Ingen av de tre stora kyrkliga inriktningarna har före upplysningstiden utfört sådana omtolkningar. Denna förändring är i stor utsträckning en reaktion på samhällsförändringar i västvärlden, där nya tolkningar har fått fäste inom vissa protestantiska kyrkor.

Det är uppenbart att både Bibeln och den historiska traditionen inte stöder dessa förändringar, vilket väcker frågor om den rationella, logiska och intellektuella grunden för dessa nya läror. Det klassiska kristna perspektivet bär på en tyngd som står i kontrast till den moderna individualismen, där bibelns ordningar och läror kan tolkas godtyckligt. Jesus varnade för avfallet inom den kristna kyrkan under de yttersta tiderna, med ett ökande antal falska profeter och läror. Historien visar att dessa varningar är relevanta; om Jesus har haft rätt hittills, varför skulle han vara felaktig nu eller i framtiden? Han är ju Gud.

Det är avgörande att ställa sig själv frågan: Vem är Herren i ens liv? Är det Jesus, som man har omvänt sig till, eller följer man sina egna känslor och begär? Denna distinktion är avgörande för varje troende. Att förlita sig på konstruerade förklaringar för att legitimera egna idéer som kan kännas behagliga, riskerar att leda till heretiska uppfattningar.

I ljuset av detta är det nödvändigt att varna dem som kallar sig kristna att noggrant pröva sina motiv och sina tolkningar av Guds ord. I en tid präglad av individualism och modernisering av tron, måste vi som troende vara vaksamma och hålla fast vid den historiska och bibliska ortodoxin, så att vi inte avviker från den sanna vägen.

Den kristna kyrkans historiska uppdrag har alltid varit att förmedla Guds oföränderliga budskap och att hålla fast vid biblisk sanning. Under de senaste seklerna, särskilt efter upplysningens intåg, har vi dock bevittnat en oroande förändring. Många kyrkor har gradvis anpassat sig till världsliga ideal, vilket har resulterat i en förödande klyfta mellan klassisk, traditionell teologi och moderna, sekulära influenser.

Det är av yttersta vikt att kritiskt granska konsekvenserna av dessa förändringar. Ofta görs anspråk på att representera den sanna kristna tron, men i själva verket riskerar man att avvika från klassiska kristna ortodoxa doktriner, vilket skapar förvirring bland de troende. Jesus varnade för falska profeter och läror som skulle uppstå, och han uppmanade oss att vara vaksamma. I sina profetior om den yttersta tiden talade han om hur många skulle avfalla från tron, och hur Satan skulle framträda som en ljusets ängel för att leda människor vilse.

- **2 Korinthierbrevet 11:14** ...ty Satan själv förvandlar sig till en ljusets ängel.

Den mångfald av kyrkor som grundas i oenighet kring läror, som vi bevittnar inom protestantismen idag, är ett tydligt exempel på denna andliga urspårning. Protestantismen föddes ur uppror, vilket reflekteras i dess historia och namn. Den individualistiska tolkningen av Bibeln och personlig tro har varit grogrunden för doktrinär oreda. En ytlig granskning av kyrkans utveckling avslöjar hur världsliga influenser under de senaste århundradena alltmer har trängt in i kyrkan, och hur den individualistiska synen på tron har lett till en fragmentering av den kristna gemenskapen.

Ett tydligt exempel på hur moderna influenser har påverkat kyrkans strukturer är frågan om kvinnliga präster, pastorer och församlingsledare (biskopar). Sedan urkyrkans tid har dessa ämbeten i huvudsak varit reserverade för män, och både den ortodoxa och katolska traditionen har hållit fast vid denna praxis. Även den tidiga protestantiska rörelsen delade denna syn, baserad på en stark biblisk grund och historiska traditioner som går tillbaka till apostlarnas dagar.

Med upplysningens framväxt under 1700-talet började dessa etablerade traditioner ifrågasättas. Idéer om individuell frihet och mänskliga rättigheter från upplysningen gav näring åt rörelser som feminismen, som utmanade traditionella strukturer. Under inflytande av sekulära ideal började vissa församlingar omvärdera kvinnans roll i denna fråga.

Förespråkare för kvinnliga präster, pastorer och biskopar hänvisar ofta till bibliska exempel där kvinnor intar framstående roller, såsom domare och profeter, samt till deras betydelse inom den kristna gemenskapen.

- **Romarbrevet 16:1-2** Jag rekommenderar er vår syster Febe, som är diakon i församlingen i Kenkrea. Ta emot henne i Herren, så som det är värt heliga, och ge henne hjälp i allt som hon kan behöva av er. Ty hon har varit ett stort stöd för många, också för mig.

Detta betonar att kvinnor haft betydande ledarskapsroller inom den tidiga kyrkan. Det är dock värt att notera att varken denna eller andra bibliska texter tydligt stödjer att kvinnor skulle inneha ämbeten som präster eller biskopar.

Reformatörerna Luther och Calvin hänvisade till följande bibelord som uttryck för det allmänna prästadömet, där alla troende har en direkt relation till Gud.

- **1 Petrusbrevet 2:9** Men ni är en utvald släkt, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett folk som tillhör Gud, för att ni ska förkunna hans storverk, han som har kallat er från mörker till sitt underbara ljus.

Detta är en text som ofta används av förespråkare för kvinnliga präster och biskopar, men för 1500-talets reformatorer var det uppenbart att deras tolkning av denna text inte innebar att kvinnor skulle inkluderas i dessa ämbeten. Förespråkarna åberopar ofta ytterligare ett bibelord som komplement.

- **Galaterbrevet 3:28** Här är inte jude eller grek, här är inte slav eller fri, här är inte man och kvinna, ty ni är alla ett i Kristus Jesus.

Även om dessa verser används för att stödja jämställdhet inom kyrkan, talar de inte specifikt om präst- eller biskopsämbeten. Att tolka dem som stöd för sådana uppgifter kräver en anakronistisk tolkning, präglad av upplysningstidens individualistiska anda.

Med feminismens ökade inflytande har allt fler samfund inom den protestantiska kyrkan börjat tillåta kvinnor att inneha dessa ämbeten. Många traditionellt troende ser detta som ett avsteg från den sanna läran och en anpassning till världsliga värderingar. De hänvisar till Paulus' beskrivningar av församlingsledare och äldste.

- **1 Timoteusbrevet 3:1-2** Detta är ett ord att lita på: Om någon vill vara församlingsledare, så önskar han en god gärning. En församlingsledare ska vara oförvitlig, mannen till en enda kvinna, nykter, klok, värdig, gästfri, läraktig.
- **Titusbrevet 1:5-6** Detta lät jag dig bli kvar i Kreta för, att du skulle sätta ordning på det som återstår, och att du skulle utse äldste i varje stad, så som jag befälde dig: Om någon är oförvitlig, mannen till en enda kvinna, med trogna barn som inte står under anklagelse för lösaktighet eller olydnad.

Dessa texter uttrycker tydligt att församlingsledare bör vara män, vilket visar på ett bibliskt och historiskt underlag för synen på församlingsledning.

I en tid där så många vill förändra kyrkans struktur och innehåll för att anpassa sig till samtida krav, är det viktigt att vi inte glömmer vad som verkligen formar vår tro. Den verkliga enheten finns bara i att stå fast vid Skriften och Guds oföränderliga sanningar.

Den kristna kyrkans historia visar tydligt att när vi ger efter för världens normer och ideologier, förlorar vi vår identitet och vår sanna tro. Det är av största vikt att vara medveten om att vi som troende har ett ansvar att hålla fast vid den tro som en gång för alla överlämnades åt de heliga.

- **Judas 1:3** Älskade, när jag tidigare skrev till er om vår gemensamma frälsning, var jag tvungen att uppmana er att kämpa för den tro som en gång för alla har överlämnats åt de heliga.

Den bibliska grunden är oändligt viktig, och vi får inte tillåta oss själva att avvika från den. Genom att bevara Guds ord som vårt fasta fundament och genom att sträva efter enighet i tro och lära kan vi bygga en stark och hållbar kyrka för framtida generationer. Det är dags att återvända till det som verkligen betyder något – den sanna läran – och inte låta våra känslor eller världsliga normer styra vår tro. Låt oss vara vakna och förbereda oss för att möta utmaningarna som kommer, med den bibliska sanningen som vårt enda försvar.

***Akta er för de falska profeterna.
De kommer till er i fårakläder, men inuti är de glupska vargar.***